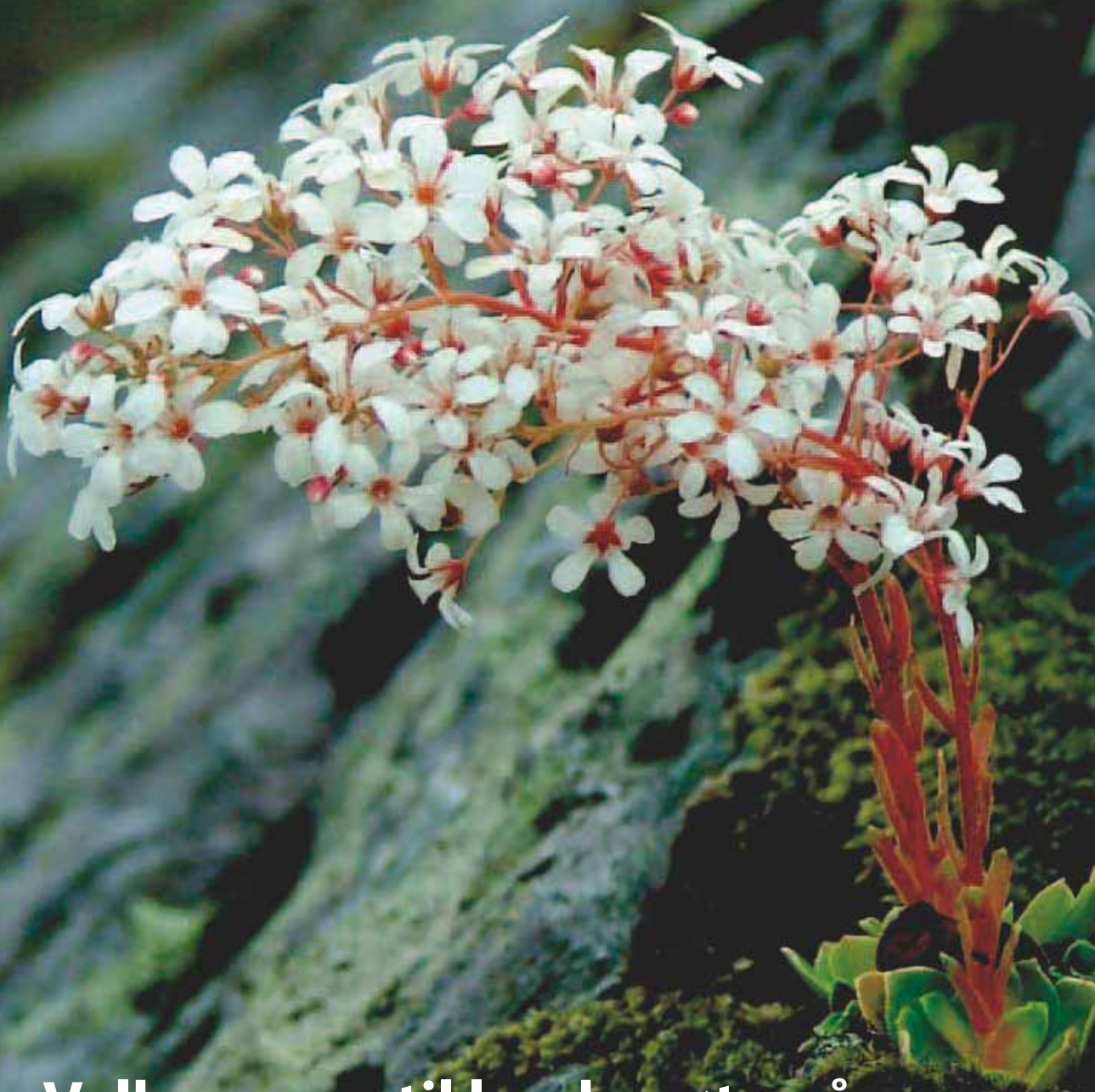

Samenes Venn

Organ for Norges Samemisjon nr. 6 – 2011 Årgang 86

**Velkommen til landsmøte på
Øytun folkehøgskole, Alta
30. juni – 3. juli!**

Kretsmøtet i Oslo og Romerike krets.

Tekst: Carl Johan Johnsen

Foto: Rebekka Johnsen

Kretsmøtet i Oslo og Romerike krets fant sted 30. april på Bygdøy i Oslo, i lokalene til Den Indre Sjømannsmisjon. Dette var 15. året kretsen var samlet her, og også dette året fikk vi en flott vårdag.

Det var 25 deltakere, og vi hadde dette året besøk av gen. sekr. Magne Gamlemshaug. Han hadde bibeltime om formiddagen, med overskriften: "Jesus er Herre".

Jesus kom fra Faderen og bærer med seg en himmelsk glans fra Gud Fader. Han var hos Gud og han var Gud, men han gav avkall på alt, og fornedret seg selv og ble menneske. Gud som styrer alt i universet, ser til og holder oppe alt liv, og han ser også til den enkelte av oss med omsorg. Jesus vant sin kamp på korset. Han beseiret djevelen og de mørke makter, og selv om mørkets makter er i virksomhet også i dag, skal Jesus regjere til slutt. Vi må la Jesus få slippe til som Herre i våre liv. Vi må ha ham som Herre i våre hjerter. Han vil være med oss gjennom livet, i gode og grå dager. Vi er hans forvaltere og skal en dag kreves til regnskap. Vi må derfor være bevisst på å gi Gud det som hører ham til.

Jesus og fristeren. Hvem styrer i ditt liv? "Han tek ikkje glansen av livet, den Frelsar som kallar på deg." Job satte sin lit til Gud midt oppe i sine prøvelser, for "Jeg vet at min gjenløser lever."

Dagen kommer da alle mennesker skal bøye kne, og se og erkjenne at Jesus er Herre. Da er det for sent å vende om. Da er det for sent å bli frelst.

På misjonsfesten om ettermiddagen fortalte generalsekretæren fra arbeidet i nord. Han talte om viktigheten av misjonsarbeidet. Vi har mottatt evangeliet fra lydige tjenere, og vi skal selv være lydige tjenere og bringe ut evangeliet med lette skritt. Vi ble også minnet om Jes. 43.1-4. Gud har kalt oss ved navn og vi tilhører ham. Troens folk kan se disse ordene som en personlig hilsen fra Skaperen. Vi må ikke frykte eller la oss overmanne. Han har omsorg for oss, og all makt til å bære oss i sine sterke armer. Vi er hans med alt som dette innebærer. Han vil verge oss og lede oss, og om noen går seg vill, går Jesus ut og leter etter han eller henne og fører dem hjem igjen.

Tove og Einar Bondevik var med hele dagen, og gledet oss med flott sang og spill.

Bøye Vigdal ble gjenvalgt til styret med akklamasjon, for en periode av 3 år.

Det kom også inn kr. 4 010 i kollekt til Samemisjonens arbeid, og møtet ble avsluttet ca. kl. 16.30.

Ada Treidene og Kari Mangelrød koser seg i sola.

Foreningen Bures var godt representert.

Magne Gamlemshaug delte Guds Ord med oss.

I dette nr kan du

LESE OM:

Kretsmøte i Oslo og Romerike krets	2
Johannes N Skaar	6-7
Sommerstevner i Finnmark	7
Landsstyre-kandidatene	8-10
Et bøttesvar	11
En 60-årsjubilant	11
En kjær og god sang	12-13
Landsmøte-programmet	13
Møter i Øst-Finnmark	14
Nytt fra Sapmi	14
Sørsamisk søndagsskole	15
Russisk besøk på skalldyrtreffet	16

Forsidebildet

Forsidebilde er tatt av Bjørg Hernes og viser en blomstrende Bergfrue

*På lederplass***På terskelen til Landsmøtet 2011**

I månedsskiftet juni/juli samler Samemisjonsfolket seg til Landsmøte på Øytun folkehøgskole i Alta. Landsmøtet begynner torsdag 30. juni, og avrundes 3. juli.

Landsmøtet holdes denne gangen under følgende motto:

”Jesus lea Hearrá/Jesus er Herre”.

Midt i en tid med postmodernisme, sekularisering og fokus på alt det mennesket kan fremskaffe, vil vi samle oss om den bibelske sannhet: ”Jesus lea Hearrá/Jesus er Herre”. Bibeltime vil bære preg av hovedtemaet, og det er vår målsetting at hele Landsmøtet skal være farget av dette sterke tema: ”Jesus er Herre”.

Det er ass. gen.sekr. Thor Henrik With som holder den første bibeltimen over temaet: ”Jesus lea Hearrá/Jesus er Herre”, og så har vi vært så heldige at tidl. gen.sekr. i Normisjon Anfin Skaaheim har sagt seg villig til å holde bibeltimen nr 2 med tema: ”Jesus vil bruke deg”.

Anfin Skaaheim vil også holde festtalen lørdag kveld, og da vil han ta oss med inn i dette veldige framtidrettede tema: ”Han skal regjere til slutt.”

Torsdag kveld blir det misjonskveld med innslag fra Kola, og ved middagstider fredag 1. juli drar Landsmøtet på tur.

Det er lagt opp til 2 turalternativer:

1. gruppe reiser med buss fra Alta til Kautokeino. Der skal de besøke Juhl's sølvsmie, og se mye av det fine som finnes i sølvsmia. Og så kan det hende at noen vil kjøpe ett eller annet. Deretter drar bussen til en spennende middag i Máze.
2. gruppe reiser med buss gjennom Stilladalen og Nullpunktet til kraftstasjonen i Sautso/Čavžu. Disse navnene blir fort assosiert med dramatiske hendelser rundt 1980, da det var stor kamp relatert til planer om oppdemning av Alta-Kautokeinovassdraget. Det vil være mulig å få til et info-opplegg underveis. Senere drar gruppe

2 med elvebåt til Máze, der en spennende middag venter (jfr. gruppe 1)

Fredag kveld samler Landsmøtefolket seg til sang- og musikkveld i Máze kirke. Det er flere aktører som skal i ilden i løpet av kvelden, og Odd Jarle Osborg er bas for det hele.

Søndag 3. juli kan Landsmøte-deltagerne velge mellom 2 gudstjenestetilbud. Pastor Alexei Uimonen, leder for misjonsavdelingen i Den Ingermanlandske evangelisk-lutherske kirke i Russland, vil preke med tolk i Elvebakken kirke. Og samtidig vil Thor Henrik With holde en samisk/norsk gudstjeneste i Sennalandet kapell.

Landsmøtedeltagerne vil ha flere saker å bryne seg på under drøftingssesjonene på LM. Landsmøtet skal drøfte Landsstyrets rapport for 3-årsperioden 2008-2010, og misjonens regnskap for samme periode.

En av sesjonene vil sette fokus på arbeidet i nordsamisk område, og det vil bli gitt informasjon om situasjonen i arbeidet på Kola.

Landsmøtet skal drøfte en strategiplan for perioden 2011-14, og det skal velges formann i Landsstyret og LS-representanter og vararepresentanter for kommende 3-årsperiode.

På terskelen til Landsmøtet vil vi oppfordre alle våre venner og støttespillere til å gå inn i en målrettet og vedvarende bønn for Landsmøtet. Det er flere viktige og krevende saker som står på sakskartet, og det er mye som står på spill. Derfor må vi be om lys, visdom og kraft, slik at de vedtak som blir fattet kan være bærekraftige og tjenlige for misjonen.

Til slutt vil vi benytte anledningen til å ønske dere alle hjertelig velkomne til Landsmøtet i Alta 30. juni-3. juli.

Vel møtt – i Jesu velsignede navn!

Magne Gamlemshaug

Rohkos

Oahpat min lohkat beivviideamet

Luk.16.19-31

Čálii: Dagfinn Nese Ill.:Frode Kalleland Sámás: Rávdná Turi Henriksen

Lei rikkis olmmái gii gárvodii purpuriin ja finna liidnebiktasiiguin ja elii hearvásvuođas ja ilus juohke beavivi. Muhto su uvssa ovddas veallái geafes olmmái gean namma lei Lasarus. Son lei dievva háviin ja hálidii gallehit iežas dušše dainna mii gahčai rikkis olbmá beavddis. Maidái beatnagat ge bohte ja njollo su háviid.

De geafes olmmái jámii, ja engelat gudde su Abrahama askái. Rikkis olmmái maid jámii ja hávdáduvvui. Go son rabastii čalmmiidis jábmiid riikkas, gos son lei biinnus, de oinnii Abrahama guhkin ja Lasarusa su bálddas. Son čuorvvui: «Áhččán Abraham, árpmat mu ja vuolggat Lasarusa deike, vai son buonjostivččii suorbmageažis čázis ja láktadivččii mu njuokčama. Dasgo mun biidnašuvan dán dolas.» Abraham vástidii: «Mánážan, muite ahte don ožžot buriidat ealedettiinat, ja dalle Lasarus oačču baháid. Dál son jedđejuvvo dáppe, muhto don biidnašuvat. Dasa lassin lea min ja din gaskkas čiekŋalis njiellu, amas oktage dáppe beassat rastá din lusa, vaikko hálidivččii ge, ii ge oktage din bealde beasa deike min lusa.» Rikkis olmmái dajai Abrahamii: «Mun ánuhan dus ahte vuolggahivččet su mu áhččán vissui. Dasgo mus leat vihtta vielja, ja son ferte duođastit sidjiide, amaset sii ge boahitit dán givssi báikái.» Muhto Abraham dajai: «Sis leat Movsses ja profehtat; gulloset daid.» Rikkis olmmái vástidii: «Áhččán Abraham, eai sii guldal, muhto jos oktage jábmiid luhtte boadášii sin lusa, de sii jorgalivčče.» Muhto Abraham dajai sutnje: «Jos sii eai guldal Movssesa ja profehtaid, de eai oskugoađe vaikko muhtun bajásčuožžilivččii ge jábmiid luhtte.»

Oahpat min lohkat beivviideamet, de mii oažžut viissisvuoda váibmui. Sál. 90,12

Dán rohkosii dáidá dát leat buoremus bajilčála! Dáiddášii olu olbmuid eallin leat earalágan jus ipmilsátni beasašii boahit min eallimii. Nu sihkkarit lei rikkis olbmái ge gean teaksta namuha. In hálidivčče eallima attáldagaid sevnjodahttit. Mun hálidan baicca veahkehit gávdnat rievttis geainnu. Dasgo mii diehtit ahte dát eallin nohká. Jagit vásset jođánit. Danne ii ábut olmmoš láhppot eallima ábis!

Min buorre eallindilli doalvvuha min, aiddo nu mo lohkat teavsttas rikkis olbmá eallima birra. Riggodat šaddá eallimis dorvolašvuohtan, mihtomearrin ja ulbmilin. Muhto dat ii atte agálaš eallima Ipmila luhtte. Dat ii atte sudduid ándagassii addima. Dat sáhtta addit olbmui dovddu ahte birge eallimis. Na goit nu guhká go olmmoš ii jurddaš buozanvuoda ja jápmima birra. Muhto... fáhkka de mórána nuppe bealde. Áigi eatnama alde lea ollásii meattá. Olbmo gaskavuolta Jesusiin ii sáhte šat ođastuvvot. Olmmoš lea givssádusa báikkis.

Dát mitalus Jesusis lea govvádus dasa mii ferte leat ođđa jurdda rikkis olbmás. Duohtaváimmus heahti vieljaidis hárrái. Sin ferte jorgalahttit buotlágan gaskaomiiguin! Sii eai galgga šaddat seamma báikái go son! Dalle čuodjá Abrahama vástáduš; Sis leat Moses ja profehtat. Gulloset daid!

Go Ipmil lea Biibbala sáni ná sakka deattuhan, de bávččagahtta jurddašit man olu fuollameahtunvuohta ja badjelgeahččan dávjá lea Biibbala ja sáni sárndideami ektui. Sii geat gáibidit sii galget sierralágan oavdudaguid oaidnit jus galget sáhttit

oskut Jesusii, Ipmila sátnái, šaddet vuordit duššás. Ipmil lea namalassii váljen olbmuid lusa boahitit sánis bokte. Sáni bokte son rávká olbmuid bestojupmái. Dán sáni bokte son addá ođđa eallima sutnje, gii osku sáni Jesusa birra.

Igo son rikkis olmmái livčče buoret geidnui dádjadan, jus lei beroštit vártnuhis Lasarusas? Seammat rikkis olmmái ražaige aiddo fal dán áššis. Jus son galgai čuovvut Jesusa, de livčče ruđat maid ferten čuovvut. Ruđaid livččii ferten geavahit Ipmila čuovggas. Dat šattai sutnje ilá eahpesihkkarin... Gal de lei buoret duvdiit dan eret. Muhto seammat dat livččii baicca rahpan vejolašvuođa fuomášit riggodaga čiekŋalit árvvu. Ahte lei sáhttit háhkat earáide buori, dan sadjái go ieš eallit badjelmearálašvuođas...

Movt minguin lea, geat dán máilmmis leat rigggát, earáid ektui gain lea heajut dilli? Leatgo mii duođaid oaidnán daid oallut “Lasarusaid” min uvssa ovddas? Sin geaid mii sáhttit olahit daiguin mat midjiide leat oskkilduvvon?

Astta oanehaš jaskkodit ja jurddašallat. Jesus sárdnu dáinna teavsttain maidái midjiide.

Andakt

Lær oss å telle våre dager

Luk.16.19-31

Tekst: Dagfinn Nese– Ill.: Frode Kalleland

Det var en rik mann som kledde seg i purpur og fineste lin, og som levde hver dag i herlighet og glede. Men det var en fattig mann ved navn Lasarus, som var lagt ved porten hans. Han var full av verkende sår. Hans ønske var å få mette seg med smulene som falt fra den rikes bord. Men endog hundene kom og slikket sårene hans. Så skjedde det at den fattige døde, og englene bar ham bort til Abrahams skjød. Men også den rike døde og ble begravet. Og da han slo sine øyne opp i dødsriket, der han var i pine, – da ser han Abraham langt borte og Lasarus i hans skjød. Da ropte han og sa: Far Abraham! Forbarm deg over meg og send Lasarus, så han kan dyppe fingertuppen sin i vann og svale min tunge! For jeg lider svært pine i denne ilden. Men Abraham sa: Sønn, kom i hu at du fikk dine goder i din levetid, likesom Lasarus fikk det vonde. Men nå trøstes han her, mens du pines.

Dessuten er det festet et stort svelg mellom oss og dere, for at de som måtte ønske å gå herfra over til dere, ikke skal være i stand til det. Heller ikke kan noen komme derfra og over til oss.

Da sa han: Så ber jeg deg, far, at du må sende ham til min fars hus – for jeg har fem brødre – for at han kan vitne for dem, så ikke også de skal komme til dette pinens sted. Men Abraham sier til ham: De har Moses og profetene. La dem høre dem! Men han sa: Nei, far Abraham! Men kommer det noen til dem

fra de døde, da vil de omvende seg. Men han sa til ham: Hører de ikke Moses og profetene, da vil de heller ikke la seg overbevise om noen står opp fra de døde.

Lær oss å telle våre dager, så vi kan få visdom i hjertet! Sal. 90.12

En bedre overskrift over denne teksten finner vi neppe! Mangt et menneskeliv ville sett annerledes ut, om tanken i dette Gudsord hadde fått komme inn på livet. Kanskje også for den rike mannen vi møtte i teksten. Ikke for å legge et dystert mørke over livets gave. Men for å være en hjelp til å navigere rett. For alle vet vi, at vi har en utgang på dette livet. Årene går overraskende fort. Det gjelder om å ikke rote seg bort på livets hav!

Det er noe besnærende med god levestandard, som denne rike mannen nøt i fulle drag. Den blir ens trygghet, ens mål og mening. Men den gir ikke evig liv hos Gud. Den gir ikke syndenes forlatelse.

Den kan gi mennesket en følelse av å mestre tilværelsen. I hvert fall så lenge det klarer å la være å tenke på alvorlig sykdom og død. Men... Plutselig våkner en opp på andre siden. Tiden på jorden er uigjenkallelig. Ens stilling til Jesus kan ikke gjøres på ny. En er i et pinens sted.

Denne fortellingen av Jesus, skildrer noe som må være nye tanker hos den rike mannen. En gripende nød for brødrene. De må stoppes med alle midler! De må ikke følge etter!

Da er det at svaret fra Abraham lyder; De har Moses og profetene. La dem høre dem!

Når Bibelens ord er gitt en slik vekt av Gud, er det vondt å tenke på den

likegyldighet og forakt Bibelen og forkynnelsen ofte møtes med. De som setter et ekstraordinært under som betingelse for å tro på Jesus, på Guds ord, vil måtte vente forgjeves. For Gud har valgt å møte mennesket gjennom sitt ord. Ved dette ord kaller han til frelse. Ved dette ord gir han nytt liv, der budskapet om Jesus blir trodd.

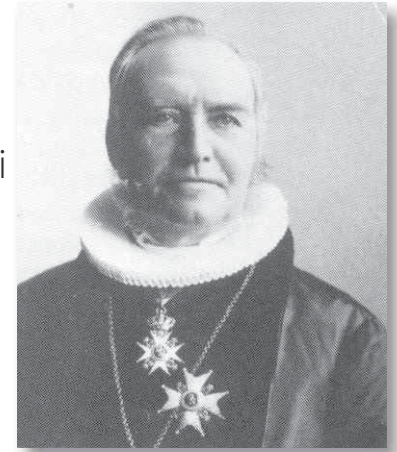
Tro om ikke et engasjement for den forkomne Lasarus, ville ledet den rike mannen inn på et bedre spor? Kanskje det var her kampen stod for den rike mannen. Skulle han følge Jesus, måtte også pengene følge med. De måtte forvaltes i Guds lys. Det ble for risikabelt... Da var det bedre å fortrenge det hele. Men kanskje det i stedet ville ha åpnet for å se en dypere verdi i all rikdommen. At den gav ham mulighet til å investere den i andres vell, i stedet for i sin egen overdådighet---

Hva med oss, som sett i forhold til de fleste i denne verden er svært rike? Har vi virkelig sett de mange «Lasarusser» like ved våre dører? De vi kan nå med det vi er betrodd å forvalte?

La oss være stille noen minutt i ettertanke. Jesus vil også si oss noe ved denne teksten.

Ove-Kjell Sakseid har sendt oss denne artikkelen om Samemisjonens grunnlegger, Johannes Nilsson Skaar. I Norges Samemisjon kjenner vi best til hans brann for at samene skulle få høre Guds ord på sitt eget språk. Her får vi høre om en sterk og evnerik person som fikk utrette mye i livet også på andre områder.

Biskop Johannes Nilsson Skaar

Av L. H. Torpe, Kvam (Hardanger)

Den 15. november 1828 kom det til verdi eit gutebarn i Skoro i Kvam. Det skulle verta yngstebarnet hjå ektefolki der, Nils Geirmundson og Elseber Torgeirsdotter. Nokre dagar etter vart barnet bore til dåpen. Lite ante vel dei som bar han til dåpen at han dei bar i sine hender sjølv skulle verta ein "lærer i Israel" og ein hyrding for sitt folk som det ikkje hadde vore mange av i landet dei siste par hundreår.

Guten synte tidleg rike åndsevner. Han hadde ein sers livleg fantasi, eit ypperleg minne og hadde lett for boki. Foreldri var religiøse folk og flittige kyrkjesøklarar, og for guten frå fjellgarden vart kyrkjeferdene ei oppleving som reiv han med fullt og heilt og sette fantasien i sving hjå den tidleg vakne guten. Det var nok ikkje det han hørde i kyrkja som feste seg fyrstestundes, heller det han såg og opplevde. Og i den gamle fargerike kyrkja var det mykje å sjå som kunde tiltala eit barnesinn; ikkje minst kyrkja sitt gjævaste kunstverk, dåpsengelen som kom ned frå himmelen og med opne armar tok imot dei små, den same innretning som enno er å sjå i kyrkja vår, men som truleg etter vise menns råd no rettar sine armar ut i fåfengdi. Det vert elles fortalt at som 9 – 10 års gut kunde vesle Johannes samla syskini sine og grendaborni elles, når det var skule på garden, kring hoggestabben i skytja og halda preik med dei. Det var det gildaste dei visste, og det vert fortalt at han då kunne lange stubbar av preika han hadde høyrst sist han var i kyrkja.

Dette at han skulle verta prest forma seg elles meir og meir som eit heilagt kall i hans sjel. Det vart rame alvoret for han, og tankane om korleis han skulle greia det, opptok han og gnog han slik at han laut opna sitt hjarta for faren. Praktisk som han var, såg han straks dei økonomiske vanskane for seg og kunne ikkje lova sonen noko. Det avslaget frå faren, seier han sjølv, vart vendepunktet i hans liv. No hadde han einast Gud å halda seg til og søkja råd hjå, og han vende seg til Gud. Ei heil natt låg han vaken og bad sin Gud koma han i møte med si allmechtige hand. Og det hjelpte. Han stod opp og gjekk til dagsens harde strev, men lett og glad med ei vissa om at han var bønnehøyrd og at alt ville laga seg. "Frå denne Dag", seier han sjølv, "regner jeg min Udnævneelse. Det som foregik 18 Aar senere, regner eg bare for en Åbenbaring av Guds bønhørende Barmhertighed". Etter at han var konfirmert, drog Johannes til Stord lærarskule; ikkje for å verta lærar for livstid, men han rekna med eit langvarande opphald i hovudstaden og laut ha ein leveveg ved sida av studiane. Det gjekk godt på lærarskuløen. Karakteren hans stod lenge som rekord og synta talet 1,08. Han gav seg til i heimbygdi fyrste vinteren etter at han var vorten lærar, og heldt ein privat skule her, men so fekk han arbeid som skrivarkar hjå futen Hvidsten på Hamarhaug. Etter nokre år her gjekk ferda til Heltbergs skule, der fleire av landet sine fremste søner fekk si fyrste skulering og fyresmak på kva skule i den tid tydde.

Han laut her lesa mykje ekstra for skuld manglande kunnskap i språk, og arbeidsdagen vart lang tid frå kl. 5 morgon til 11 kveld. Etter halvtanna år kunne han gå opp til eksamen. Men so var ulukka der. Det kom kolera i byen, og Johannes laut til sengs. Tilfellet var av di lettare, men likevel. Det synta på karakteren. Pengane han tente hjå futen hadde strokke til endå, men no var dei og slutt, og det hende at han laut gå hungrande i seng. Men so fekk han timelærarplass på ein gjenteskule, som elles kosta han dei beste timane på universitetet. Men han sleit seg då gjennom dei orientalske språk, og då han tok fat på sjøve teologien, var han heldigare og fekk laglegare timeplan.

På den tid var Gisle Johnson og Caspari nyleg vorte lærarar ved universitetet og var ved si manndoms fulle kraft. Skaar vart ikkje berre meddelt den kunnskapen han skulle ha, men vart riven med i deira syn og vart i det for si levetid. Men som pietist var det alltid dei mest sympatiske sider som kom til syne hjå Skaar. Hjelp til dei trengjande, opplysning til dei fåkunnige og evangeliet til heidningane. Det siste opptok han mest, og han vart ein velgjerar av rang når det galdt misjonsverksemd. Dei siste par åri i hovudstaden vart lettare for Skaar enn han hadde venta, og det var presten i Hurdal, Fredrik Bruun, å takka. Han var merksam på at Skaar stræva hardt med økonomien, og han baud han eit pengelån so han kunne segja frå seg posten som timelærer..

Dette tilbudet vart motteke med takk, og våren 1857 kunne han stilla til eksamen. Han fekk beste karakter både i teori og praksis. Og endå fyrr han var heilt ferdig, fortel han sjølv, fekk han tilbod om personellkapellani hjå presten Mellbye i Aurdal i Valdres. Han tok imot dette og flytte dit. Samstundes gifte han seg med Vilhelmina Hansen, dotter til premierløytnant Troels Hansen og Kristine f. Scharffenberg.

I Valdres stogga Skaar i 5 år. I 1862 vart han utnemnd til residerande kapellan i Skien, der han vart dei neste 10 år. Det var her i Skien at hans personlegdom nådde sin fulle vokster og falda seg ut til det han vart: Stortalar, sjælesyrgjar, vitskapsmann og forfattar. Det vert sagt om han at då han var på sitt beste, var han Noregs frægaste retorikar i "kappe og krage". Som sjælesyrgjar vert han enno omtala med vurdning i dei kyrkjelydar han verka. Han granska og vår gamle salmeskatt, eit arbeid som vart til det store og grunnleggjande verk "Norsk Salmehistorie". Som forfattar

har han skreivi og gjevi ut eit utal av preiker og oppbyggjande småskrifter. Frå Skien kom han som sokneprest til grannebygdi Gjerpen, der han stogga lengst. Der døydde og fyrste kona hans, og han vart levande einsleg til han høgt opp i åri gifte seg att med ei enkja, Maria Jakoba Flood.

Skaar kom fleire gonger på tale ved bispeval, vart og instilt, men fyrst i 1886 fekk han bispeembete – landet sitt største og mest tungvinte. Hans verksemd der gav han heidersnamnet "Finnernes biskop" eit namn som fortel ikkje so lite. Men i 1892 vart han flytt til Nidaros bispestol, og her døydde han i sitt embete 76 år gamal, den 13. desember 1904. Etter eige ynskje vart han gravsett i Gjerpen attmed si fyrste kona. Det var stor syrgjehøgtid i Gjerpen den dagen Skaar vart sett i grav.

Bygdi her i Hardanger har fostra mange tiltaksame menn både fyrr og seinare. Men kva var det deira tiltak galdt i eldre tider? Det var utan undantak økonomisk vinning. Johannes N Skaar hadde sitt syn fest

mot høgare mål enn dette jordiske og lærde sine sambygdingar at ogso dei var fødde til og dugde til noko meir enn denne mammonstrældomen. Det er biskop Skaar si store fortjeneste at han lærde kvemmenne dette.

Og utan verknad vart ikkje hans fyredøme. Ein straum av evnerik ungdom bytte kurs og fylgde i hans fotefar. Johannes Skaar vart Kvam sin fyrste akademiske borgar. På denne måten har Johannes Skaar gjort sin innsats for heimbygdi og for denne bør han ha takk og æra. So vidt ein veit har ikkje heimbygdi gjort noko i so måte endå. Det er ikkje so at denne mannen skal dyrkast fordi om han hadde lukke med seg og nådde ved sin dugleik høgare enn dei fleste av bygdas søner, men hans namn bør heller ikkje gløymast. Eit minnesmerke i blant oss bør han få. Og dette minnesmerke bør verta knytt til heimbygdi si kyrkje, då det etter tradisjonen var kyrkjereisene hans og kyrkja som gav han ideen til det som skulle verta hans livsveg.

Sámemiššuvdna Geasse Čoakkalmasat Ipmilbálvalusat - čoakkalmasat

Samemisjonen 2011 Sommerstevner Gudstjenester – møter

03.07	Sotnabeaivve	1100	Elvebakken kirke/girku	v/Alexei Uimonen, Øystein Skille og Magne Gamlemshaug
		1100	Aissaroaive kapell	v/Thor Henrik With.
10.07	Sotnabeaivve	1100	Sopnes kirke/girku	v/prest Øystein Skille
		1100	Skarsvåg kirke/girku	v/vikarprest fra Karasjok
		1700	Husmøte i Stilla	Aslak ja Marit Sara
		1700	Husmøte Snekkernes	
17.07	Sotnabeaivve	1100	Ifjordfjell kapell	v/Nils Borge Teigen
		1700	Husmøte Navven	Anne Grete ja Johan Eira
24.07	Sotnabeaivve	1100	Slotten kapell	v/Nils Borge Teigen
30.07	Lavvardaga	1700	Husmøte Hasvik	Ellen Marie G. Sara
31.07	Sotnabeaivve	1100	Friluftsgudstjeneste Finnkonvika Hasvik	
07.08	Sotnabeaivve	1700	Husmøte Skaidi	Josef Josefsen Sara
14.08	Sotnabeaivve	1100	Suoidneleakši/Sennaland kapell	v/Bjarne Gustad
		1100	Bissojohka/Børselv fjell kapell	v/Nils Borge Teigen
21.08	Sotnabeaivve	1100	Smiervuotna/Smørfjordskaidi kapell	v/Magnar Hellesøy

Bures boahhtin – Velkommen

Kandidater til landsstyret

På landsmøtet skal det velges nytt landsstyre, og vi har gitt kandidatene noen spørsmål for å bli "litt kjent" med dem

1. *Noen ord om deg selv*
2. *Erfaring fra kristent arbeid*
3. *Hva er viktig for Norges Samemisjon nå?*

Ikke riktig alle har vi fått svar hos – og ikke alle kandidatene var klare når bladet gikk i trykken.

Landsstyreformann:

Sven Sunnset som har vært formann den siste perioden, stiller til valg også for en ny periode. Foreløpig er det ingen motkandidat

Kandidater fra nordsamisk område (det skal velges 1):

Inga Hætta Nygård, Vannareid
Ravdna Turi Henriksen, Kautokeino

Kandidater fra lulesamisk/sørsamisk område (det skal velges 1):

Lise Marit Malum Bjørnereim, Ås (helst bare som varamedlem)
Sykepleier, 39 år og mor til 4

Rávdná Turi Henriksen

1. Kommer fra Kautokeino/
Guovdageaidnu. 56 år, gift,
3 voksne barn med familier.
Inntekstgivende jobber
pr 2011: -Nuorttanaste,
-kirketolk, -samisk-norsk
tolk og oversetter

2. -Kirketolk siden 2004 i 30 % stilling i Máze kirke i Kautokeino sokn.
-Jobbet med trosopplæring i Samisk kirkeråd, og en periode som generalsekretær i Samisk kirkeråd. Total tidsperiode: 2002 - 2009. -Oversetting av andakter.

3.
 - a) Møtevirksomhet
Kristne møte i kirker og i hjemmene er en fin dåpsopplæring, slik det gjøres allerede.
 - b) Fortsette med diakonalt arbeid hos samer i Russland.
 - c) Samarbeide med Den norske kirkes menighetsarbeid/prester i Indre-Finnmark og andre steder der det er mulig. Mobilisere krefter sammen, ikke isolere seg.

Ella Marja Lifjell, Oppdal (kandidat etter at valgkomiteen avsluttet arbeidet)

Ella er 68 år, har vært psykiatrisk sykepleier, er nå pensjonist. Opprinnelig fra Rana. Oppvokst i reindriften, gikk på Samemisjonens skole i Havika. Deltar i kristent arbeid i Oppdal

Kandidater fra kretsene (det skal velges 2):

Camilla Vidjelund, Tromsø
Ida Alte, Nord-Statland
Inger Starheimssæter, Skodje
Magne Aksnes, Lauvstad
Åshild Einestrands Rene, Vaksdal
Ove Kjell Sakseid, Norheimsund
Lars Nessa, Jelsa
Erik Jan Billing, Rolvsøy

Arbeiderne velger sin representant til landsstyret internt

Inga Hætta Nygård

65 år fra Máze, Finnmark.
Har bodd på Vannøya i Karlsøy kommune de siste 19 år, og har vært engasjert i arbeidet i Troms krets

Sammen med min mann hadde jeg barnegruppe mens vi bodde i Máze. Jeg har drevet søndagsskole på Vannøya

Det er viktig at flere får øynene opp for og vil støtte Samemisjonens arbeid, slik at Guds ord kan forkynnes. Misjonen trenger nye støttespillere, og sammen kan vi komme fram til gode ideer som kan gi gode løsninger for misjonens arbeid

Åshild Einestrånd Rene

1. Eg er fødd i 1961. Oppvaksen på Stanghelle, men bur no på Vaksdal, ein tettstad omtrent midt mellom Bergen og Voss. Eg er utdanna førskulelærer og audiopedagog. Arbeider for tida som fylkesaudiopedagog i Hordaland.
2. Eg er oppvaksen i ein kristen heim og på bedehuset i heimbygda mi. Eg har vore aktiv med i barne- og ungdomsarbeidet i nærmiljøet i mange år. Er også for tida styremedlem i indremisjonsforeninga på Vaksdal og er engasjert i arbeidet der. Eg har i mange år vore medlem i Barne- og Ungdomsrådet i Bergen krets av NSM. Hjertesaka mi der er og har alltid vore leirarbeid og leirstaden i kretsen vår; Fagertun. Har vore vararepresentant til LS i 3 år og LS-medlem dei 3 siste åra.
3. Eg tenkjer det er viktig for NSM å byggja på det gode i tradisjon og erfaring hos organisasjonen, samstundes som me må be Gud om å gje oss nye tankar, visjonar og ønskje for framtida. Å spreie evangeliet til stadig nye menneske, å gjere Jesus kjend for fleire og fleire, må alltid vera det viktigaste for NSM, medan arbeidsreiskap og arbeidsmetodar kan skifta frå tid til tid. Eg meiner det er viktig for NSM å finna sin plass og gjera den gjerning Gud har tiltenkt akkurat oss mellom alle misjonslaga me har her i Norge.

Camilla Vidjelund,

1. 31 år, bosatt i Tromsø hvor jeg jobber som sykepleier på Sykehuset. Min menighet her i Tromsø er Fjellheim misjonsforsamling. Er ugift og barnløs.
2. Jeg har vært ettåring i Vestre Jakobselv i Vadsø kommune. Oppgavene besto i barnelag, ungdomsklubb, leirarbeid og eldretreff. Det var etter et bibelskoleår på Bildøy i Bergen jeg var ettåring. Ellers er jeg med som leirleder et par ganger i året.
3. Møter for barn og voksne der det er liten eller ingen kristen virksomhet er veldig viktig, det være seg om det er i Russland eller i Norge.

Inger Starheimssæter

1. Eg er frå Stadlandet i Selje kommune. Flytta til Ålesund i 1967. Har budd på Valle i Skodje sidan 1973. Eg har vore husmor på heiltid i over 20 år. Deretter har eg jobba i barnehage i ca: 14 år som assistent. Eg er enke, har fire voksne barn som alle har gifta seg, og eg har 10 barnebarn.

2. Heilt frå eg var lita har eg vore med på Bedehuset og i foreining. Eit år var eg barne- og ungdomsarbeider i

Sogn og Fjordane krets av Den indre Sjømannsmisjon. Sidan 1989 har eg vore mange år i kretsstyret for Norges Samemisjon i Møre og Romsdal. 2005-2008 var eg med i arbeidsutval og landsstyre for Samemisjonen. No har eg litt frivillig arbeid for kretskontoret her.

3. Det viktigaste er å forkynne evangeliet til frelse. Apgj. 4, 12. Vi må nytte tida. Samemisjonen er i omstilling. Det er viktig med rekruttering, både av lønna og ulønna arbeidarar. Det er mange tidlegpensjonistar som sikkert har høve til å gjere ein innsats, dei må oppmuntrast til å verte med i arbeidet. Det er og viktig og spennande med det nye Bedehuset som skal byggjast i Karasjok. Arbeidet på Kola treng mykje forbøn og omtanke, ein må finne gode arbeidsformer vidare.

Erik Jan Billing

1. 71 år, gift med Turid. Vi har ingen barn. Nå pensjonist, tidligere vaktmaster ved Haugetun Folkehøgskole. Er praktisk, liker å arbeide, godt humør. Trives blant gode venner.
2. Ble kristen i 1958. Medlem i Indremisjonen, hvor jeg hadde verv av forskjellige slag. Bibelskole i 1966/67. Ungdomsarbeider i Vest-Finnmark. Har hatt oppgaver i Blå Kors, Kirkens SOS, ledet radiosendinger. Medlem i Greåker Frikirke, hvor jeg har vært diakon og eldste.
3. Viktig å få det nødvendige arbeidet på Kola i orden. Arbeid med å rekruttere nye medlemmer i foreningene må settes høyt

Lars Nessa

1. Eg er utdanna sjukepleiar og diakon. Er tilsett i Suldal kommune som dagleg leiar ved Jelsa bu- og omsorgssenter. Eg er 56 år, er gift og har 4 vaksne barn
2. Eg var tilsett av NSM som styrar ved Nesseby alders- og sykehjem 1983 - 1990 Var tilsett som soknediakon i Nesseby og Polmak 1991 - 1993 Eg har m.a. hatt styre- og leiarverv i det lokale bedehusstyret. Er leiar i lokalt yngreslag. Har vore styremedlem og kretsstyrelleiar i Stavanger krets av NSM. Er for tida vararepresentant i Landsstyret.
3. Det viktigaste for NSM er å nå ut i dei samiske områda med Guds ord gjennom ei klar bibelsk forkynning og med omsorg for einskildmennesket som eit viktig verkemiddel. I den forvirrande situasjonen me opplever i Den norske kyrkja, er det viktig at fotfolket og leiinga

i Norges Samemisjon står saman i truskap mot Guds ord. Både på kretsplan og i dei samiske områda er det viktig å ha eit særleg fokus på arbeidet blant barn og unge. Det er viktig at arbeidet på Kola blir vidareført på ein truverdig måte, og at visjonen om å nå vidare ut med det glade budskapet om Jesus Kristus til urfolk aust for Kvitsjøen blir halde levande.

Ove-Kjell Sakseid

1. 66 år, frå Moster i Sunnhordaland. Lærarskolen i Bergen, og vore lærar (ca 15 år som rektor på barne- og ungdomsskule). I tillegg har eg vore innom journalistikk, nokre år var eg redaktør for lokalavis. Kretssekretær i Blå Kors, Bergen krets 4 år.

2. Har vore med i kyrkjelege samanhengar, soknerådsmedlem nokre periodar. Eg har hatt tillitsverv i Blå Kors, i Indremisjonen og elles i organisasjonslivet. Eg har og vore aktiv i politisk arbeid ein del år.

3. Norges Samemisjon slit med å oppretthalda aktiviteten, og dermed også inntektene. Fornyng av arbeidet må til, samstundes som misjonsgrunnlaget står fast. På kretsplan må det til nytenking og strukturendring. Foreningane må verte inspirerte til vidare arbeid. Nye grupper, som gjerne er organiserte på andre måtar enn foreningane, må dannast. Misjonen må nå ut til kristenfolket også på andre måtar enn i dag.

Det sosiale arbeidet Samemisjonen driv kan presenterast for andre enn kristenfolket, og me kan søkje støtte frå andre grupperingar enn dei tradisjonelle. Nye grupper kan nås med evangeliet. Samarbeidet med Ny Begynnelse er eit steg på denne vegen.

Radioarbeidet er ein viktig reiskap for misjonen. Me må vere villige til å vurdere arbeidsmetodane våre. Nye formar for nye tider Den organisasjonen som ikkje stivnar i formene kan nå dei måla kallet meislar ut. For arbeidet i Noreg er det viktig å nå samane med evangeliet. For arbeidet på Kola er det i tillegg heilt nødvendig å satsa vidare på det sosiale arbeidet.

Ida Alte

1. Født på Snåsa (fjellgården Gaundalen) i 1948. Gift med Runar, to voksne døtre og bosatt på Tøtdal, Namdalseide. Har arbeidet som hjelpepleier, men er nå uføretrygdet. Liker å komme ut på turer i skog og fjell (fiske!), og vært med i fjellstyre. Er ellers kirketjener

2. Er med i det kristne arbeidet på bedehuset lokalt. Har vært med i menighetsrådet. (menigheten har i flere år hatt misjonsprosjekt for Kola-arbeidet). Har også vært med i kretsstyret i Trøndelag.

3. Det er viktig å holde i gang det arbeidet en har nå. Det gjelder både i Norge og på Kola. Så er det viktig at Samemisjonen kunne få til mer forkynnelse av Guds ord i distrikts-Norge. En kan ikke bare skjære ned. Gavene vil komme med mer forkynnelse og informasjon.

Bli abonnent på
Samenes Venn – Tilbud!

Prøv bladet resten av 2011 for 75 kr
eller få resten av 2011 + 2012 for 300 kr

CD med fam Gamlemshaug
får du i tillegg

BANKEN FOR KNIF - BANKEN FOR DEG!

Kjempegode tilbud på banktjenester! Interessert?
Ta kontakt med Stein Bentsen på telefon 38 17 37 76
eller e-post: sbe@sparebankenpluss.no

 BANK[®]
BANKEN FOR KNIF

Thor Henrik With 60 år

Ass. gen.sekr. Thor Henrik With rundet de 60 den 20. mai. Det er nå ca 10 år siden han kom inn i Samemisjonen, men i virkeligheten ble han jo født inn i misjonen. Thor Henriks far, Thor With, var nemlig bestyrer på Den samiske folkehøgskole da Thor Henrik ble født. Så sine første barneår fikk han i Karasjok. Kontakt med Samemisjonen hadde Thor Henrik også mens faren var generalsekretær på 1960-tallet

Før Thor Henrik kom inn som ansatt i Samemisjonen var han i prestetjeneste i Ålesund og videre skoleungdomsprest i Laget (NKSS) i Trondheim.

Thor Henrik innehar mange egenskaper/ferdigheter som Same-

misjonen nyter godt av. Først og fremst er han forkynneren med klarsyn, og som også får lagt fram sitt budskap på en engasjert og levende måte. I staben på hovedkontoret (og i misjonen ellers) er han også dataeksperten. Mange av oss har fått en hjelpende hånd når datamaskinen har slått seg vrang. Som regel gir han seg ikke før problemet er løst – og så setter han stor pris på at de muligheter som datateknologien byr på blir utnyttet!

I tillegg til sitt arbeid i Norges Samemisjon har Thor Henrik de siste årene vært formann i FBB (For Bibel og Bekjennelse)

60-årsdagen ble feiret med åpen mottakelse i vinterhaven på Zion sykehjem, Trondheim. Mange

Thor Henrik
og hans kjære
Marianne.

gjester var møtt fram, og flere bar fram hilsemerker. Trine Lernæs hilste fra staben ved hovedkontoret og Magne Gamlemshaug fra Norges Samemisjon. Også gjennom Samenes Venn vil vi post festum si gratulerer med dagen, og ønske Guds velsignelse over tiden som kommer. Vi setter stor pris på deg, Thor Henrik!

Jon Amundal

Mitt bønnesvar

Tenk at jeg er så heldig at jeg kan få fortelle hvor fantastisk god og trofast Jesus er. I 6 år har jeg fått oppleve hans trofasthet. I 2005 da jeg tok imot Jesus som min frelser var jeg alvorlig syk med ME (myalgisk encefalomyelit). Ingen leger kunne hjelpe siden det ikke finnes noen behandling. Jeg var veldig plaget med betennelser, ekstrem utmattelse, matallergier, lys- og lyd-ømfintlighet og muskelsmerter. Jeg var avhengig av rullestol og kunne ikke studere. Situasjonen min ble verre, og pappa måtte bygge om et rom i huset for å skjerme mot lyder. I ett år og to måneder var jeg bundet til huset. Vi hadde hørt om flere som hadde samme sykdom, og de hadde brukt flere år på å komme seg igjen. I løpet av dette året kom jeg veldig nære Jesus. Jeg hadde ingen kontakt med omverden siden jeg ikke kunne se tv (på grunn av lys) og ikke kunne holde kontakt med venner siden det ble for slitsomt. Men Jesus ble min beste venn, for det gikk fint å lese i Bibelen. Jesus ga meg mange skatter i mitt hjerte og ble grunnlaget for den jeg er i dag. I løpet av denne perioden gav Gud meg Ordspråkene 4, 20-22: "Min sønn, gi akt på mine ord, bøy ditt øre til min tale! La dem ikke vike fra dine øyne, ta vare på dem i dypet av ditt hjerte! For de er liv til den som finner dem, og helse for hele hans legeme". I dette ordet lovet Gud meg at om jeg leste hans ord og innrettet meg etter det så ville han helbrede

kroppen min. Jeg tok Han virkelig på ordet og begynte å "spise" ordet hele tiden. Min kjære mamma leste inn Ordet på CD til meg, slik at jeg kunne ligge og høre – og meditere.. Jeg følte Jesus sa klart i fra til meg at jeg måtte legge fra meg det som ikke stemmer overens med Hans ord. Månedene gikk og i stedet for å bli friskere, ble jeg sykere og sykere. I mai 2006 var jeg ikke i stand til å lese og kunne bare ligge fullstendig i ro. Jeg orket ikke å høre mamma's stemme lenger, så hun kunne bare sitte ved siden av meg. Enkelte dager måtte jeg også bli matet fordi jeg ikke maktet å løfte hånden. Alt så ut til å bli mørkere og mørkere. Troen ble virkelig satt på prøve. Jeg ble nesten apatisk, var fange i min egen kropp. Men den 2. august ringte en kamerat av meg som lurte på om faren hans kunne komme og be for meg. Jeg følte at jeg ikke hadde noe å tape, Jesus var mitt eneste håp nå. Jeg var helt sengeliggende i et mørkt rom. Arvid, han som ba for meg, ba meg handle på forbønnen ved å gjøre det umulige, reise meg fra sengen og gå ut. Jeg ble grepet av angst og tenkte "Hva om jeg kollapser når jeg reiser meg". Men plutselig kom en fred inn i rommet og jeg ble fylt med en enorm tro som kom utenfra. Jeg reiste meg opp, gikk ut i sterkt sollys den 4. august 2006. Smertene forsvant, energien kom tilbake. Alle allergier forsvant, lydømfintligheten var borte og jeg kunne ta av hørselvern og

spesiallagde ørepropper. Jesus hadde helbredet meg. Etter helbredelsen knelte jeg i stua og sang "Majestet - konge i evighet" mens pappa spilte piano. I 7 timer sang jeg og pratet med mennesker den dagen - Jesus hadde satt meg fri!

Jeg er fremdeles frisk. Jeg har måttet bygge opp kroppen min igjen, og bli kvitt masse angst og frykt knyttet til å bli syk igjen. Men helbredelsen har holdt! Jeg tar nå opp videregående i tillegg til at jeg jobber som frivillig på Bønnesenteret i Levanger. Jeg er full av energi og overskudd til å ha gode venner. Selv nå 4 1/2 år etter helbredelsen blir jeg helt overveldet av glede og takknemlighet når jeg er ute og løper. Tårene kan trille og takkesangen går til Jesus, han som også bar mine sykdommer. Det har vært stort å bli helbredet, men mitt daglige fellesskap med Jesus er enda større. Giveren er så mye bedre enn gavene. Hans fellesskap, Hans vennskap, Hans nærvær gjennom dagen er for meg millioner mange ganger mer verd enn at Han helbredet meg. Ingen er så god som Han, ingen er så kjærlig, og jeg skal bruke livet mitt på å bli kjent med Han, ære Han og elske Han slik som Han lengter etter; "Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand." Matt22:37

May Kristin Vang

MINNEORD OM STEIN HENRIKSEN

Tidligere medarbeider i Samemisjonen, Stein Henriksen sovnet stille inn i troen på sin Herre og Frelser om morgenen 3. mai.

Det er to grunner til at NSM vil minnes Stein Henriksen: Han var i en kortere periode 1953-55 ansatt som lærer på DSF og som forkynner, og han var en ivrig forkjemper for samers rettigheter.

Han var født på Oslos bedre vestkant i 1922. Moren var en troende, og han tok tidlig i ungdommen en avgjørelse om å vie sitt liv til tjeneste for sin kjære frelser. Under krigen ble han aktivt med i illegalt arbeid, men han ble på en forunderlig måte beskyttet mot arrestasjon.. Det har tidligere vært flere stykker i S.V. om sterke opplevelser han hadde av bønnhørelser og englevakt. Etter krigen studerte han teologi på MF, for deretter å bli lærer for en kortere periode; først på Grenland folkehøgskole og deretter på DSF i Karasjok. Der traff han også sin kommende kone, Herborg som han

delte et langt liv med. Hun døde bare et år før han. Under sin tid i Karasjok fikk han god kjennskap til samenes situasjon, og engasjerte seg tydelig for deres sak. Bl.a ivret han for et samisk gymnas allerede i 1960.

Hans prestegjerning ble først i Tana fra 1956, så i 1960 i Lebesby, deretter fra 1967 på Fosnes i Namdal for så å komme til Farsund i 1975.

Stein Henriksen sto frem som en markert kjempe for Guds ord som fundament for troen, kirken og samfunnet, og vil bli husket som en solid og profilert teolog. I vår tid med mange, også innen kirken, som sår tvil om Bibelens sannheter, var Henriksen en av de som våget å være synlig i denne striden med de omkostningene det fikk. Etter endt prestetjeneste meldte han seg da også ut av DNK. Han hadde solide kunnskaper i bibelspråkene, kirkehistorien og kirkeretten.

De siste årene bodde han og Herborg i Spangereid i Lindesnes. Hans engasjement for en bibeltro

teologi, varte helt frem til den tid helsen sviktet og han måtte flytte til omsorgssenteret på Vigeland hvor han bodde i 1 ½ år.

Jeg besøkte han flere ganger, og vi hadde mange gode samtaler. Stein viste fortsatt interesse for Samemisjonen, og ikke minst var han interessert i den samepolitiske utviklingen. Den interessen han hadde for Finnmark og for samenes situasjon, hadde han fortsatt .

Stein og Herborg fikk ikke barn, og etter Herborgs død, var han helt alene. Helsen sviktet, og lengselen etter å møte henne igjen, var tydelig. Han brukte mye tid til å samtale med Herren, og det var klart for den som besøkte han at han så frem til å flytte. Nå er han forfremmet til saligheten og vi takker for det Stein Henriksen fikk utføre som prest og forkynner, og vi lyser fred over hans minne.

Sven Sunnset

Sangen min

”Sangen min om Jesus” er en sang jeg ble glad i vinteren 79-80, i samisk språkdrakt; ”Jesusis mun lávllon”. Dette var mitt første av 7 år i Samemisjonen. Jeg var med i Karasjok Ungdomskor, med Oddlaug Wågsås som livsglad og varm leder. Alf Gjessig var lærer på Den Samiske Folkehøgskolen og arrangerte ”Jesusis mun lávllon” for fire stemmer. Det var et høydepunkt å syng inn sangen for Sámi Radio, med elgitar. Jeg skulle gjerne hørt den versjonen igjen.

I årene etterpå har jeg sunget sangen mange ganger, særlig på sengekanten - en sang barna mine kunne sovne til. Jeg liker melodien, og melodien har smeltet sammen med teksten. Teksten er forma som en trosbekjennelse, kortfatta og nøktern, men sammen med melodien blir den varm og inderlig. En sang fra hjerte.

Sangen er et viktig uttrykk for meg i mitt trosliv, og som gir et inntrykk

Ved å syng omgjøres trykte bokstaver til levende liv. Jesus blir min sang, og jeg kan kjenne at det er jeg som har en relasjon til Jesus. Kanskje er dette grunnen til at Bibelen flere steder inviterer leseren og høreren til å syng. ”Syng for Herren” står det flere steder i Salmenes bok. Eller som det står i brevet til Efeserne; ”Drikk dere ikke fulle på vin, det fører til utskielser, bli heller fylt av Ånden og syng sammen, la salmer, hymner og åndelige sanger lyde! Syng og spill av hjertet for Herren (Kap 5, 18-19).

Å syng og spille av hjertet har mange uttrykk. Før jeg kom til Finnmark var jeg mest vant med ungdommelig sang og rytmer. Det liker jeg fortsatt, sjøl ”noen” år senere. Men særlig på husmøter i Karasjok og Kautokeino med omland ble jeg introdusert for det å syng salmer og sanger på folketonevis. Jeg ble kjent med en rytme, utbroddering og klang

som for meg var ny og fascinerende. Jeg mener min bestemor Anna i Trøndelag sang på denne måten, og jeg har senere forstått at slik var sangtradisjonen i resten av Norge. Men tempererte instrument og nye stilarter forskjøv denne sangstilen ut lenger sør. Jeg var og er derfor heldig som fant igjen mine musikalske røtter langt mot nord. Ta deg gjerne en tur til en husmøte i Mierojávri og syng med. Sangen går ikke fort og du må gi deg over. Du må bli en del av sangen. Da kan du kjenne at det er ånd og liv, glød og kraft.

”Sangen min om Jesus” er en virkelig Nordisk sang. Den er laga i Finland og mye brukt i finsk ungdomsarbeid. Sangen ble tidlig oversatt til norsk, og stod i det Læstadianske sangheftet ”Noen åndelige sanger”, utgitt i Hammerfest. I de første utgavene av ungdomssangboka ”Rop det ut” stod den i svensk oversettelse. Jeg

Karasjok Ungdomskor 1979/80, Sverre Solberg bak, nr 4 fra høyre.

utfordret Eyvind Skeie til å lage en ny norsk oversettelse, og den stod på trykk i en av "Syng med!"-bøkene i 2002. Og sjølsagt, sier jeg, er den med i den nye salmeboka på Nordsamisk; Sálbmagirji (Verbum 2005). Slik kan "Sangen min om Jesus" forsette å klinge.

Sverre Solberg

Sangen min om Jesus

Sangen min om Jesus
aldri glemmes den.
Han, ja, han alene
er min himmelvonn.

Mine store synder
har han strøket ut,
båret meg i nåde
hjem til himlens Gud.

Dødens fengsel brøt han,
Satans hårde bånd,
løste mine lenker,
gav meg frihets Ånd.

Himmelrikets krone
skal jeg få til sist,
derfor kan jeg aldri
glemme Jesus Krist.

Engang skal jeg se Ham
der hans trone er.
Sangen min om Jesus
klinger bedre der.

Jesusis mun lávllun

Jesusis mun lávllun, Jesus birra fal
/: geas mun ándagassii ožžon, oažžun
ain.:/

Son mu stuora suttuid sihkui varainis,
/: válddii suddušláva árpmus eallimii.:/

Botkii Sáhtán firpmiid, jápmin
atnasiid,
/: fá gga friddjan dagai, Ipmil mánná
lean! :/

Hearrá iežas mánná, almmi gonagas,
/: kruvnnu árben okte, riikka oa nun
sus.:/

Beasan dohko ássat golle gávpogii,
/: dolvojuvvon guossin agálaš
heajaide.:/

T: Martti Mikael Hela (1890-1965)
1923 M: Simo Korpela (1863-1936)
1919 (Jeesuksesta laulan). O: Samisk:
Ukjent. O: Norsk: Eyvind Skeie, Oslo
2002

Program for landsmøtet på Øytun folkehøgskole, Alta 30. 6 – 3. 7 2011

Tema: Jesus lea Hearrá / Jesus er Herre

Torsdag 30. juni

15.00: Åpningsmøte. Tale ved LS-formann Sven Sunnset.
16.30 – 18.30: Konstituering av møtet. Forhandlinger.
20.00: Misjonskveld med innslag fra Kola.
Misjongs gave.

Fredag 1. juli

09.00: Bibeltime ved Thor Henrik With Tema: Jesus
lea Hearrá / Jesus er Herre
10.30 – 12.50: Forhandlinger
14.00: Ut på tur. 2 alternative opplegg:
I: Buss til Kautokeino. Besøk på Juhl's sølvsmie.
II: Buss gjennom Stilladalen og Nullpunktet til
kraftstasjonen i Sautso / Čávžu.. Videre til Máze med
elvebåt.
18.30: Middag i Máze
20.00: Misjonskveld m/innslag fra Kola. Misjongs gave

Lørdag 2. juli.

09.00: Bibeltime ved Anfin Skaaheim Tema: Jesus vil
bruke deg. Jesus dáhttu du vuolgit veahkkin.
10.30 - 16.45: Forhandlinger. (med mat/kaffepauser)
18.00: Festmiddag m/kaffe og te.
20.00: Misjonsfest. Tale ved Anfin Skaaheim. Tema:
Han skal regjere til slutt. Sang og musikk. Hilsener.
Misjongs gave. Påfølgende kaffe og kaker.

Søndag 6. juli.

11.00: Gudstjenester/møter med ofring til Norges
Samemisjon
14.00: Middag m/kaffe. Avreise

(NB! ikke alle måltider er tatt med i dette programmet)

Vintermøter 2011 i Øst-Finnmark.

Ved Aslaug Dervola

Ja nå er vintermøtene slutt forlenget. Men det Guds ord som ble sådd arbeider videre.

Underlig med evangeliet når det møter mennesker - da skjer det noe hos den enkelte.

Også i år hadde vi besøk av Dagfinn Nese og Tom Oseberg.

Vi var hos vennene i Sirma, Varangerbotn og Tana bru. Alle steder møtte vi dette at besøket var for kort. Vi trenger mer Guds ord. En tankevekker til oss som prøver å nå ut. Rekken av arbeidere er for kort. Hvem skal vi sende og hvem vil gå? Hos vennene i Rustefjelbma og

vestover var Einar Hagalid sammen med Dagfinn Nese. Det ble under alle møtene lagt oss sterkt på hjertet dette at vår arbeidsdag er kort. Guds folk er kalt til å bruke dagene mens vi har dem.

Dagfinn tok for seg vårt ansvar overfor våre medvandrere på et av de siste møtene. Personlig følte jeg meg på en veldig smal vei der jeg måtte møte Jesus og gi han et svar. Min neste er mitt ansvar, min neste må få høre at nåden er tilgjengelig for alle. Mennesker må få høre og bli fylt med Guds ord.

Vi møtte også dette veldig sterkt

da NSM hadde sin høring blant oss her øst tidligere i vinter. NSM må forkynne Guds ord rent og klart så vi kan høre oss til frelse. Det var budskapet fra vår neste. Hva går vi til vår neste med? Vi må ikke rote vekk ansvar og kall i byråkratiske vendinger så tida går fra oss.

La oss akte vel på tiden mens du søker oss o Gud. Vintermøtene her øst hadde budskap til deg og meg om å være på plass i rekkene.

En liten hilsen fra Aslaug i Øst.

Nytt fra Sapmi

Strategiplan for samisk kirkeliv

Kirkemøtet vedtok på sitt møte i april at en vil forplikte seg til å prioritere samisk kirkeliv, «slik at dette kan fremstå som en livskraftig og likeverdig del av Den norske kirke». Kirkemøtet erkjenner at kirken har et særlig ansvar for at «samisk kirkeliv kan utvikles i pakt med samisk selvforståelse, samiske tradisjoner, nasjonal lov og internasjonale konvensjoner». – For oss samer er det et før og etter denne kirkelige strategiplanen. Dette er virkelig en historisk dag, og vi er veldig glade for den store interesse og velvilje vi har møtt i Kirkemøtet, sier lederen i Samisk kirkeråd, Anne Dalheim. Men hun er spent på oppfølgingen, om staten vil bevilge penger til gjennomføring av denne planen. En annen av de samiske representantene på kirkemøtet, Aina Toven Malum, sier det slik: – Dette er en høytidsdag for oss samer. Den norske kirkes øverste organ har sluttet seg til den første strategiplan for samisk kirkeliv. Vi tror dette er en milepæl, og et vendepunkt for det samekirkelige arbeidet. Hun håper konsekvensen blir flere ansatte og etter hvert både bibel, salmebok og søndagsskolemateriell på hennes eget språk, sørsamisk, det minste av de samiske språkene. (fra Vårt Land)

Stor interesse for samisk konfirmasjonsleir

Den samiske konfirmasjonsleiren som holdes i Vålådalen, sør for Åre, ble tidlig fulltegnet. Allerede dagen etter at en åpnet for påmelding (15. sept. 2010), var det meldt seg over 40 ungdommer. Men en har ikke plass for mer enn 39 stk. Tradisjonen med en slik samisk konfirmasjonsleir på forsommeren er over tjue år gammel, og en flytter litt på stedene innen det samiske området. Leiren avsluttes med konfirmasjon for den store ungdomsflokken, og i år vil det skje i Duved kirke. Britt-Marie Frisell som har mye av ansvaret med disse leirene forteller at hun de siste 5 årene har satset på å få med en del unge samiske ledere på leiren. Dette tror hun har virket positivt, og disse unge er forbilder for konfirmantene og gjør at de kan bli trygge både i sin samiske og kristne identitet. På kvelden før selve konfirmasjonsdagen er det lagt opp til en stor festkveld der konfirmantene med sine familier er innbudt. http://www.kyrkanstidning.se/nyheter/inrikes/samiskt_konfirmationslager

Første mastergrad i samisk språk og litteratur ved Samisk høgskole

Marja-Kristine Skum (33) ble den første studenten som tok mastergrad i samisk språk og litteratur ved Samisk høgskole. Skum er fra Ammarnäs i Sverige. I sitt arbeid har hun studert hvordan språket endrer seg i reindriftsammenheng og sett spesielt på ord for å beskrive reinmerker og pelsen på reinsdyr. I arbeidet har hun tatt for seg tre generasjoner fra sitt hjemsted. – Jeg har vokst opp i reindriften og har selv sett hvordan bruken av språket endrer seg og jeg synes at det temaet er veldig interessant, sier hun. For ti år siden kunne ikke Marja-Kristine samisk og bestemte seg derfor til å dra til Karasjok for å lære. Etter det fortsatte hun med samisk semesteremne og bachelorgrad ved Samisk høgskole og nå altså en mastergrad. Professor Ole Henrik Magga ved Samisk høgskole roser mastergradsarbeidet til Marja Skum og sier at det er et eksempel til etterfølgelse. http://www.nrk.no/kanal/nrk_sapmi/1.7641693

Start av Sørsamisk søndagsskole den 26.02.2011.

Tekst og foto: Per Fedje

Endelig var dagen kommet. Samisk menighet søndagsskole skulle starte opp med første samling. Saemien åålmegeen aejlegsskuvle (på sørsamisk språk) dekker et område fra Nordland til Hedmark. Men det vil bli forsøkt å få samlingene på forskjellige steder. Neste søndagsskole ble bestemt til å være på Snåsa den 7. mai. Saft og kaffe sto ferdig da de kom, og til slutt var det middag, spaghetti med kjøttsaus før bilene startet på hjemtur.

Bertil Jønsson fra Limingen er hovedleder, ansatt som diakon i Saemien åålmegeen. Som medarbeidere er Aina Toven Malum, Singsås. Toamma Bientie, Storforshei. Karen-Anette Anti Oskal.

Vær med å be om Guds velsignelse over denne søndagsskolen.

Om du kan lese dette så har du vært med å bedt velsignelsen på sørsamisk:

Jupmele datnem bueriesjugnehte jih datnem vaarjele.

Jupmele jijtse ååredæjjine dutnjien tjuavka

jih dutnjienåårmehke orre.

Jupmele jijtse ååredæjjine dov gåajkoe járra

jih dutnjien raeffiem vadta. Aamen.

Men bare for å ta med andre momenter: Flere av familiene i dette område har nordsamisk som

morsmål, så det kan bli snakk om å bruke både sørsamisk, nordsamisk, og norsk!

Derfor trenger vi å ta dem med i våre bønner, da disse barna også må få høre Guds ord på sitt morsmål.

Guds velsignelse ønskes dere alle, både barn, ledere og foreldre.

Ivrige tegnere.

Sang med bevegelse: "Hvem har skapt alle blomstene?"

"Gledelig at vi har kommet i gang med dette"

Det er Aina Toven Malum som sier dette med tanke på søndagsskolen som er kommet i gang. Hun mener det er veldig viktig at en har et slikt tilbud til barna, og at en på denne måten kan støtte foreldrene i dåpsopplæringen. Og på disse samlingene møter en både barn og foreldre. Avstandene er så store at foreldrene må være med på samlingene. Aina er Samemisjonens diakoniarbeider i sørsamisk område, og hun har fått ansvaret for andaktene på disse samlingene. Hun forteller videre at på den andre samlingen på Snåsa "traff" en dårlig med tidspunktet, slik at oppmøtet ble dårlig. Hun forteller også at en til høsten skal ha en samling i Brekken. Avstandene er store i det sørsamiske området, slik at det blir ikke så mange samlinger i hvert distrikt. Men det er godt at en har kommet i gang – og kanskje blir det flere slike søndagsskoler!

Samenes Venn

Ansvarlig redaktør:
Generalsekretær
Magne Gamlemshaug
Redaktør: Jon Amundal

ADRESSE:
Samenes Venn
Norges Samemisjon
Vestre Kanalkai 20
7010 Trondheim
Tlf. 47 47 61 61
Fax: 73 51 25 05

E-post:
hovedkontoret@samemisjonen.no
Internett:
<http://www.samemisjonen.no>

ABONNEMENT:
11 nr. pr. år
Ordinær årspris: kr. 300,-
Til utlandet: kr. 350,-
For kontingent:
Konto nr.: 3000.15.18565
For offer og gaver til
misjonsarbeidet (også skattefrie):
Konto nr.: 3000.15.18530

Norges Samemisjon

er en uavhengig organisasjon med samme bekjennelsesgrunn som Den norske kirke. Samemisjonens mål er: På bibelsk og evangelisk-luthersk grunn å utføre indremisjonsarbeid blant den samiske befolkning. Siden 1993 har Samemisjonen også startet opp arbeid blant samer på Kola-halvøya. Samemisjonen ser det som en oppgave å støtte samisk språk og kulturarv. Støttevirksomheten omfatter 7 kretser.

Landsstyrets formann:
Sven Sunnset
4588 Kvås
Tlf. 993 98 871

Trykk: Wennbergs Trykkeri AS

Skalldyrtreffet 6 august 2011 satser friskt

Tekst: Sølvi Endresen

I mars ble det tatt et initiativ i Skalldyrkomiteen. Vi ville prøve å oppmuntre de lokale medarbeiderne i Lovozero, Revda og Murmansk ved å invitere til en busstur til Flekkerøya og Skalldyrtreffet. Forespørsel ble sendt Samemisjonens ledelse gjennom kretsen, og etter en stund forelå det et positivt svar. Den 25. april ble invitasjonen oversendt til misjonen i Lovozero og Revda, Kirken Ingri i Murmansk og Revda og Ny Begynnelse i Murmansk.

Dagen etter ble den norske lederen for Samemisjonens virksomhet i Russland anmeldt til politiet i Trondheim på grunn av mistanke om unndragelse av penger. Sjøkket var stort i Norge, det tok enda noen dager før nyheten nådde Russland. Om tragedien grep sterkt her, hva da med medarbeidere og frivillige på Kola?

I år blir det Skalldyrtreff lørdag 6. august. 44 personer kommer fra Kolahalvøya! Interessen for bussturen har vært enorm, omtrent alle medarbeiderne kommer med sine familier! Tro om de trenger å se at de ikke står alene i dette? Tro om de trenger å oppleve omsorg og varme? Tro om de trenger å bygge opp tillit og enhet? Er dette noe vi kan være med på? Spre noe av dette til verdens ytterste ende – oppmuntre de som står i første linje i møte med behovene i byer og landsbyer på Kolahalvøya? I løpet av sommeren vil vi prøve å samle inn midler til støtte for leie av buss og overnatting på vei sørover og tilbake igjen. Bussen koster 76.000 kr å leie m/ to sjåfører. I tillegg kommer bompaseringer. Vi budsjetterer med kr 150 kr i overnatting underveis pr person pr natt. Gjestene vil selv koste mat underveis. Hvis alle våre planer skal gjennomføres, er budsjettet totalt på kr 200.000,-. Vi håper at søknader om støtte og sponsormidler skal være med å dekke inn en god del.

Det som allerede er planlagt av møter i forbindelse med besøket er:

Torsdag 4. august på Røyknes kl 19.00

Fredag 5. august rigger vi til Skalldyrtreffet fra kl 18.00. Så inviterer vi til kveldssamling m/kveldsmat fra kl 20.00 hvor de russiske gjestene presenterer seg. Presten Aleksander (Voltsjok) m/familie, kateketen Vladimir (Jakusjov) m/familie, fra Lovozero kommer Lidia (Malejeva), Ludmila (Rosinova), Natalia (Jarahovitsj) m/fam og Olga (Melentieva) fra systua. Natalia (Djusilova)

m/familie kommer fra Revda, Natasha Vetsko og hennes medarbeidere i Ny Begynnelse kommer, og også flere frivillige fra menigheten i Murmansk inkludert norsktalende Artjom, tolken Svetlana (Sedneva) m/fam) Lørdag 6. august er det Skalldyrtreff

Søndag 7. august er det gudstjeneste kl 11.00 og kveldsmøte kl 19.30 i Flekkerøy kirke

Vi håper at våre gjester også skal få oppleve Dyreparken, Fiskebrygga, bade og fiske makrell, kanskje en tur over Skagerak med Super Speed, ja kose seg og lade batteriene på ekte sørlansk vis!

Vil du være med å gi støtte til bussturen og oppholdet kan konto 3000.19.25667 benyttes. (NSM turkonto)

For Skalldyrtreffet Sølvi Endresen
(for spørsmål, ring 45032256)

I forrige nr av Samenes Venn tok vi med utdrag av diakon Natalia Djusilovas rapport fra Suppekjøkkenet mars 2011. Mange får hjelp her, de fleste barn. Skalldyrtreffet vil gjerne være med og hjelpe disse. Et av eksemplene fra Natalias rapport tar vi med nedenfor.

Katya får mat på Suppekjøkkenet. Mor er enslig med sin lille jente og jobber på reléstasjon, lønnen er svært liten. For ikke lenge siden begynte Katya og hennes mor å gå i den lutherske menigheten St. Maria i Revda. Menigheten opplevde på denne tiden ulike problemer, blant annet behovet for kontor. Katya, en elev i første klasse, 7 år gammel, lærte seg melodiene til noen sanger og salmer, og på flere kristne møter har Katya fungert som menighetens kontor.